

ČESKO-AMERICKÁ POESIE.

F. M. BERANOVSKÝ:

Z LISTŮ INTIMNÍCH:

PETRU ALTENBERGROVI

Můj Petře Altenbergtel! Tak nevím ani už jak, jak žijet tam teď v tom městě na Dunaji! Jak sedíš v kavárně v otěle fraku, o páte ráno jak chodíváš domů, jak večeríš někdy a jindy jsi hlazen, die toho, jak mnoho ražených plášků v kapse máš.

Všecko mně připadá jen pouhým snem...

Můj Petře Altenbergtel! Já eivím zde, ve dalece dálné, na březích Missouri řá, v Yankeeů zemi, v Dollaru Hsi. Je tady smutno a je tu tesknou, těžko tu žiti člověk si zvyká, drsný je kraj tu a drsný je lid. Není tu zpěvu, není tu smíchů, horečný jenom vřáde tu chvat, — Dollar zde Páncem a Bohem též!

Můj Petře Altenbergtel! A tak si vzpomínám na to Tvé město: jak chodíš v Prateru, kde pirolli zpívá, jak chodíš k Dunaji, kde vlny šumí, parníky divokou písni kde hudou — a v církvi Augusti jak šprýmy srší, baletkám v chantanech jak nožky hraji, nádherná Ringstrasse jak světlem hoří koro jak plno rucho je v zdycko, jak se tam procházívá v nádherných robích

té Vídne Tvoji ta plutokracie — potomei parvend a helotů zlatem a šlechticů rodu, jichž předkové kdysi loupili na cestách kupčíkům měšce — a tepnami ulic jak běží šilky zbrádných plebejů, aby ti všichni aristokraté a burasokraté a jejich ženy i jejich děti měli co žiti a mohli sem žiti, a aby svět mohli být světem — a jak Ty na konce ze svého písce, písce své básně nádhernou prosou, můj Petře Altenbergtel!

A Prater zpívá, a Prater hří, a Prater kvete, a Prater voní — — —

Ó, jak Ti závidím, můj Petře, váš!

Tváj pirolli zpívá sladce a dlouze, Tvój Prater chví se záchvěvy touhy — a já tu v dalece mučím se, mučím...

Na květech v Prateru z rána je rosa — jako když démanty rozhodí víla — v večeru zase slunce je zlatí! — a já tu marně vzpomínám na vše!

Můj Petře Altenbergtel! Mám Tě rád, Petře, třeba žeš Němcem, mám Tě rád proto, že nejsi snobem, mám Tě rád proto, že nejsi dandy, že nejsi hecánem, kteří vdy chtjji udávat cestu a udávat tón! Nechozíš v kavárny do jejich klubů, kde oni vždycky a jespici vervou na všecko tisknou svou marku dne, své signum doby kupcekych duš, ku kterým Umění nepřijde nikdy, — kterým se vyhne vždy na sta honů, Umění svatě nejšťastčích ardel.

Můj Petře Altenbergtel! Žiješ tak bohémsky, jak se to sluší — a proto za všecko volám Ti, Petře! za Tvého pirolla, Prater i Dunaj, za všechny zpěvy, jež tryskly z Tvé duše, volám Ti bohémsky: "Na mnohá léta!"

Omaha, 19. Hjna 1911.

Česko-americký přehled.

Hrabě Luetzow.

New-yorská "Tribune" v delší a zajímavé stati, podepsané markýzem de Fonteney, rozpala se o dr. hraběti Frant. Luetzowovi a jeho záslužné práci pro český národ, kterou až dosud vykonal a jejíž pokračováním bude propovnovaná cesta hrabě po Spojených Státech. Český učence nastoupí cestu tento týden, aby zde informoval americkou veřejnost o české historii. Svoje přednášky zahájí v Bostoně, aby v nich pokračoval na univerzitách Harvardské, Yale, Pennsylvanské, Princetonské, New-yorské a Chicenských. K tomuto programu přičinila "Tribune" poznámku, že hrabě Luetzow jest na slovo vzatým historikem a znalcem všeho, co s historií souvisí. Hodnosti čestného doktora byly mu uděleny na univerzítách Oxfordské a Cambridžské jakož prví i od celé řady podobných ústavů v Evropě. Hlavní město Čech, Praha, jmenovalo jej svým čestným měšťanem.

"Tribune" rozebírá celý rodokmen hraběte Luetzowa a praví, že jest seniorem jednoho z předních českých šlechtických rodů, kterýž v Čechách domovem od časů, kdy jeho předkům dostalo se titulu hrabat římských a sice na začátku 17. století. Zakladatelem tohoto rodu byl pán Johannes von Luetzow, jenž žil v Meklenbursku kolem roku 1287.

Hrabě Frant. Luetzow jest synem sestry sira Frančise Seymoura, anglického dvofenina, a má bratra Jindřicha, bývalého dlouholetého vyslance rakousko-uherské vlády v Londýně. Vzájemný poměr obou bratrů není právě bratrský. Hrabě František Luetzow žije z pavidla půl roku v Londýně a půl roku na zámku Zampachu v Čechách, a když se dozvěděl, že jeho bratr má být jmenován vyslancem u anglického dvora, protestoval proti tomu z důvodu, že jest to sonovný plán, který jej má snížit v očích anglické společnosti a potrestati za to, že hraje tak významnou úlohu v českém národnostním životě.

Hrabě Frant. Luetzow jest dalek všech styků s rakouským vyslanectvím v Londýně, ačkoliv sám býval svého času rakouským diplomatem, zastává místo sekretáře rakouského vele vyslanectví v Londýně. Tehdy byl poměr obou bratrů přátelský, změnil se však, když se hrabě František oženil s Annou von Barnemann, bohatou dcerou meklenburského diplomata. Manželka hrab. Františka Luetzowa netěšila se přízni tehdejšího vyslance rakouského hraběte Deyma ani hraběnky Deymové, kteří ji zjevně ignorovali, až konečně Luetzow vyzval za to Deyma na souboj, jenž skončil bez jakýchkoli následků pro oba pohřbané soly. Hlavní příčina přezírání hraběnky Luetzovy se strany hraběteho manželů Deymových bylo to, že se nemohla vykat zati dosti dlouhou řadou šlechtic-

kých předků. V dalším rozepisuje se dopisovatel "Tribune" o stíle hraběte Františka Luetzowa. Zampach jest veskostatek s dvorem a zámek v okresu Žamberckém. Blíže zámku na vysoké skále dosud ži zbytky bývalého hradu Zampachu, vlastnictví pověstného Mikuláše z Potštejna, jemuž byl hrad markhrabím Karlem poboren a všechny jeho statky odňaty. Později znočil se hradu loupeživý rytíř Jan Panecf ze Smojna, který se svoji čeledí předpadával na veřejných cestách kupec, olupoval je a vraždil. Jeho řádění učinil přížr Karel IV., který osobně se proti němu vypravil, hradu po delším obléhání dobyl a Jana Panecfa i s celou jeho čeládkou na hradiším nádvoří odpraviti dal. V 17. století přešel hrad a statek Zampach odkažem v držení jezuitů. Hrabě František Luetzow jest jeho majitelem od roku 1884.

Přednáška dr. Soukupa.

V síni Národní budovy v New Yorku konala se v neděli, dne 7. ledna, přednáška dr. Frant. Soukupa, jenž se vrátil z cest po západních státech severo-amerických. Dr. Soukup líčil svoje dojmy a zkušenosti na cestách po západě, kde viděl prví mnoho té svobody americké i bohatství, ale vedle toho i velikou bídu dělnictva. Vyslovil své uznání nad rychlým pochodem průmyslu a obchodu, ale zároveň politování, že všechny tyto přednosti produktivní musí být zapláceny draze na krvi a životech dělníckých. Pravil, že na amerických ohromných a úrodných rovinách mohlo by se vyžít všechno lidstvo světa, avšak dosud prví málo bylo dbáno organizací práce a soustředění produktivní činnosti. Vypravoval o práci v železárnách, ve slévárnách a ocelárnách, kde dělník musí vydržet plných 12 hodin, a nepoznal prví vřavejší a neidšestší práce nad tout. Dělník, který pracuje v Carnegievě slévárně 12 hodin, nemá času, aby šel po práci navštívit knihovnu, nýbrž vrhne se na postel vyzáhl, aby krátkým odpočinkem posilil se na novou práci druhého dne. Z toho důvodu není prví tedy Carnegie žádným mecenásem ani lidumilem, nýbrž vrahem dělnictva. Dr. Soukup líčil pak svoje dojmy v jatkách, kde lidé tráví celý svůj život v takové "lidomorně". Proto prví nelze se diviti, že lidé v Americe se nedožijí vysokého věku a že umírají předčasně.

Spojování amerického Sokolstva.

V Chicagu odbyvala se schůze zástupců různých českých i jiných slovanských tělovičných jednot Sokola za účelem sloučení Sokolstva slovanského v Americe alespoň po stránce technické, kdyžt úplného sloučení nebylo lze dosud dosáhnouti pro odpor, kladející hlavě předáky různých jednot sokolských. Jest to hlavní zásluhou mladého evičeického členstva, že k tomuto záslušnému sloučení došlo. Předsedou nového sdružení, nesoucího titul "Slovansko-Sokolaká Gymnastická Unie", jest Sokol Stýblo, tajemníkem Sokol

žitný, účetníkem Rigan a pokladníkem Sokol Tesaf. Poněvadž ně kterými sbory, jako polskými, srbskými a některými slovanskými schůze nebyla obsláma, usneseno, aby těchto každý jednotlivý sbor byl požádán k vyslání zástupců do příštího schůzi, tak aby svéhláska sblížení provedena byla v plném rozsahu.

Vrah své ženy prohlášen choromyslným.

Před porotou trestního soudu v Chicagu projednával se případ krajana Jos. J. Nádra, který byl obviněn ze zavraždění své manželky Nellie. Na základě svědectví dr. Cohna, uznala porota, že Nádra se dopustil činu v záchvatu šílené žárlivosti a prohlásila jej za choromyslného. Výrokem poroty byl Nádra odkázán k pobytu ve státním blázinci pro trestance v Chester, Ill. Příčinu k tak tragickému skonu zavdála Nádrova manželka, která za mužovými zády znova navázala a udržovala poměr se svým prvím rozvedeným mužem. Když se o tom Nádra dozvědě, zachvátila jej šílená touha po pomstě. Koupil si revolver a dne 12. Hjna m. r. večer ženu svou zastřelil právě v den její narozenin a po té se sám dvakrát střelil do hlavy. Kus náboje nemohl být operativně odstraněn z hlavy vyňat a ta okolnost přispěla též asi značně k jeho duševnímu zatížení.

Úřední zpráva imigrační kanceláře.

New-yorský přistěhovalecký komisař William Williams předložil právě kongresu výroční zprávu své činnosti a zkušenosti, nabytých ve svém úřadě do 30. června minulého roku. Předkládáme našim čtenářům poslední odstavce zprávy, pojednávající všeobecně o přistěhovalectví, kterážto zpráva jest pro náš národ zvláště zajímavá. Praví se v ní: "Mezi těmi, jež zákon vylučuje z připustění do země (a to jsou pouze bílí, slaboduší, duševně chof, nuzáci, osoby hroziící býtí veřejnosti na obtíž, osoby stížené odpornými neb nebezpečně nakažlivými nemocemi, osoby, jimž tělesně neb duševně vadí překážející ve výživě, zločineci, kuplíři, nevěstky) a těmi, kteří, byť jich bylo sebe více, jsou této zemi ke skutečnému prospěchu, jest velká vrstva osob, které, ačkoli by se tu uživily, nelze nazvati žádoucími přistěhovalet. Dnešní zákon ovšem je připouští, ale právě proto bylo by nejvšá na čase vydati zákonná opatření, umožňující výběr záloucích přistěhovalet. Nové přistěhovaletství oproti dřívějšímu letům náleží z části k chudším živlům jižní a východní Evropy a k opožděným rassám s mravy a zřizením daleko se lišícím od našich a bez schopnosti asimiace s naším lidem. Obvyklé u dřívějších přistěhovalet. Mnozí z nich mají velmi nízkou mru života, uvyklí neřestem a nevzdělanost jejich jest neuvěřitelná. Typické jejich ukazky lze nalézti mezi různými rassami a národnostmi v tenametných distriktech ulic Elizabeth, Orchard, Rivington a East Houston v New York City. Velká část jich jsou neuvěčené pra-

čovnici, ubírající se do továrních a hornických středisek, v nichž je již nadbytek neuvěčené čízencké síly pracovní, přes tři pětiny však zůstává v pěti východních státech a z těchto zase přemnoho vrhá se v přeplněné okresy velkých měst, kde počínají americký svůj život v nepříznivém prostředí a za zlych vlivů. Sražení dohromady, tvoří pravé zahraniční kolonie, v nichž angličtina jest skoro neznáma. — Bídne hospodářské a zdravotní poměry vládnou ve většině těchto osad; v New York City státní tovární inspektoři velmi často jsou nuceni přivěšovati červenou známku 'nečistoty' na výrobky dílen a továren, v nichž tyto cizinci jsou zaměstnáni. — Nyní přistěhovalet často dostane zaměstnání na ujmú dosavadního zaměstnace, protože některí zaměstnavatelé dávají přednost novým "zeleným", kteří se nevzpírají pracovati po dobu nepatřícně dlouhou a za mzdy nepatřícně nízké nebo platí poplatky dílvedoucímu nebo padronovi. Jakmile pochopí situaci a žádají vyšší mzdu, jsou opět mahrazení čerstvými silami. To platí zvláště o přistěhovaletch krajech, tesařích, natěračích, pekařích a jiných. Mnozí přistěhovalet přicházejí bez úmyslu usazení se zde a posílají ročně zpět do Evropy miliony dollarů. Je sice pravdou, že za to, co vydělají, dávají hodnotu práce, ale žádoucnější jest přistěhovalet, který se tu usadí a tím i úspory své ponechá v zemi. Velká část šlených ve státech New Yorku a Massachusettsu je cizlího původu, také břídně dobročinných ústavů veřejných i soukromých v New York City a jinde je cizinecké. Proto je třeba utužit zákony o původním připustění do země i o deportaci těch, kdož v dané lhůtě prokáží se nezádoucími občany. Oš skutečně dnes jde, je pouze: vyloučení nežádoucí menšiny přistěhovalet. Těm, kdož žádají o utužení zákonů, vytýká se paušálně exklusionismus a nepřátelství vůči přistěhovaletum. Ale tomu není tak. Každý uznává úbrovský prospěch, jež Spoj. Státy měly z imigrace. Snahy dnešní neschůzují proti imigraci vůbec, nýbrž pouze proti nežádoucí menšiny přistěhovalet. Kdyby ta toto země měla býtí otevřena všem trpícím, musili bychom připouštět i ubožáky z Afriky nebo Východní Indie. Ale dneska nadošla doba, kdy třeba odhoditi všechnu sentimentalitu a míti na zřeteli pouze prospěch vlastní země."

Oheň v české bance v Chicagu.

V českém peněžním ústavě "American State Bank", který teprve nedávno byl založen, vypukl ve čtvrtek oheň, jež sice podařilo se hasičům za krátko zdoleti, leč budova a zařízení utrpěly veliké škody, hlavně vodou a sekerami, jimž hasiči museli probít stropy, kde oheň se nalézal. Jinak banka neutrpěla větší pohromy a může bez přerušení v obchodě pokračovati.

Šmejkal proti Zbyszkovi.

Zápas mezi Josefem Šmejkalem a polským championem Zbyszkem

byl již smluven a odbude se dne 19. ledna v Chicagu. Šmejkal, jak jest již známo, zápasil s ním 30 minut nerozhodně v New Yorku, bez předehoží přípravy. Tentokrát jest Šmejkal v nejlepší kondici a možno tedy očekávati jeho vítězství.

Zabil ženu a dítě.

V Milligan, Nebr., spáchal dvojnásobnou vraždu Petr Bof, český osadník v tomto městě, zabiv sekerou svoji ženu a třileté dítě, načež učinil vlastnímu životu konec, poďezvav si hrdlo břitvou. Bof býval farmářem a v Milligan žil nyní na odpočinku. Příčinou krvavého činu byly domnělé různé.

ČERNÁ KRONIKA.

— Jan Polan, sluha v hostinci na Halsted ul. v Chicagu byl smrtelně popálen, když jistý Sutherland hodil hořící zápalku do kotle s gasolinem, kterému Polan držel v ruce. — Marie Zítková, manželka krajana Emila Zítka, groceristy v Chicagu, zabalila své 7měsíční nemluvně, v obavě, aby se nenastudilo, do silné deky tak důkladně, že se dítě zadusilo.

LITERATURA.

Z nakladatelství Augusta Geringera v Chicagu zaslán nám byl redakční výtisk divadelního kusu "Bordynkáři", sepsaného s použitím figurek ze stejnojmenné humoresky zesnulého F. J. Skalouda, známým česko-americkým spisovatelem R. Jaromírem Pšenkou. "Bordynkáři" nadělali se již dosti rozruchu a nejlepšími důkazem, že jsou kusem, který se obecenstvu líbí, jest to, že byl od posledního divna, kdy se poprvé objevil na jevišti, sehrán v Chicagu Ludvíkovou stálou divadelní společností neméně než osmkrát, a to sčastkrate pří sních do posledního místečka vyprodaných.

Autor ve své předmluvě praví, že i pod tou glasuurou, kterou původním Skaloudovým "Bordynkářům" dal, zůstává na hře dosti hrboilů a hran, které se ještě mnohem diváci zdají dragnými. Ale každý další krok na jih uhlanější byl by býval na úkor věrnosti. Děj jest vzat ze života jistě třídy Čechů v Chicagu, ale stejné možné jest ve kterémkoliv jiném městě americkém, všude tam, kde touha za dollarem potlačuje ostatní snahy a utlumuje lepší city.

Hra jest psána tak, aby mohla býtí dávana na kterémkoliv i sebe prostším venkovském jevišti.

Cena knihy, čítající 111 stran, pěkně vypravené, třemi ilustracemi opatřené, jest 35 centů. Práce jest copyrightována a provozovací právo dává autor. Podmínky na požádání oznámí nakladatelství Aug. Geringera, 541 W. 12th Str., Chicago.

Čtenáři našich listů mohou obdržeti I. ročník "Česko-Amerického Venkova" za 50c. "Venkov" jest nejlepší český hospodářský sborník a neměl by scházeti v žádné české domácnosti.



Z KALAMÁRE SODNÍHO REPORTÉRA.

Amerika má prvenství ve výrobě strojů, lidově řečeno "mašin." Není jediného oboru práce, kde by mašina nehrála svoji důležitou úlohu. Od nepatrné mašinky na loupání bramborů až ku báječně důmyslné sestavené zášeci mašině novinářské — na všechny pomyslitelné výrobky lidských rukou již jsou mašinky. Jediné mašinky na peníze nejsou dosud v tihu, ty si Strýček Sam ponechal pro sebe, ač nutno doznati, že i v tomto oboru mnoho značlivých "jednotlivců" vyniklo nad své současníky. Leč ti to z pravidla nestáli mnoho o planou slávu světa, a své více méně důmyslné, ale vždy originelné a nepatentované mašinky na děláni peněz před závistivými zraky všečtených lidí úzkostlivě ukryvali.

Přes to však existuje jistý druh mašin na výrobu peněz, jenž spo-

lehlivě a beztrněstně pracuje a veřejně konkuruje s mašinkami ze státní tiskárny ve Washingtonu — ku hmotnému blahu mnoha a mnoha amerických občanů.

Mám na mysli mašiny politické. Seznámil jsem se důkladně s činností těchto mašin krátce svém přijezdu do Chicaga při příležitosti mých denních pobytů u jednoho čičežského policejního soudu. Byl jsem tehdy soudním zpravodajem jistého českého listu. V krátké době několika měsíců byl jsem zasvěcen do všech praktík amerického soudnictví a policejní služby, a ještě dnes při vzpomínce na některé markantní případy nemohu se ubrániti pocitu lítosti nad vražděnou justicí.

Než přijdu k vyložení mého "případu", kde čičežská politická mašina se rozehrála plnými brutálními akordy, chei se letmo zmíniti o jednom članku amerického soudnictví, jehož absurdnost snad mnohého myslícího člověka již zarazila. Při zahájení líčení vezme soudce obě sporné strany v přísahu, která zavazuje je jako žalobce tak žalovaného, že budou vypovídat pravdu. A přece

můžete vzíti na to jed, že na otázku soudeovu je-li obžalovaný vinen z krádeže zlatých hodinek, odpoví tento záporně, i když deset policajtů jej při činu dopadlo. — Tedy prví odpovědi dopustil se obžalovaný krivé přísahy; tato se však zákonem nestihá, ač její krivost je jasná jako den. Má-li býtí obžalovanému ponechána možnost obhajoby zařídím činu, neměl by býtí vzat v přísahu, jako je to pravidlem u rakouských soudů, kde obžalovaný z trestního činu není vzat do přísahy ani tehdy, kdyby o něm bylo známo, že ač dosud žil životem svěťce.

Americký zákon stanoví sice přísný trest na falšné svědectví, ale — není-li žalobníka, není ani soudce a čičežští státní a městští vlastníci se o krivé přísahy po čertech špatně starají. Proto také dnes každý si může za pár dolarů opatřiti tolik svědků, kolik mu jich třeba ku vyvrácení poctivého svědectví žaloby. V Chicagu existuje celá organizovaná banda svědků ze females, která se za mírný poplatek propůjčí ke každému svědectví, jednají se o krk některému jejímu členu, vyše k

soudu třeba deset "poctivých svědků." Všecky politické strany mají tam své nádhoně, kteří v čas městských voleb konají jim platné služby. Tito nádhoně se rekrutují hlavně z mravně kleslých individuí, gambliřů, lidokupců a podobných vyvrhelů, neboť jejich znalost města a obyvatelstva čini z nich důležité a hledané spojení politických děkanů do úřadů. V olimně za svoji práci spokojí se s lesalbylým odbytým na hotovosti a ohrannou rukou, kterou jim vlivní politikáři v čas potřeby neoděpíou. Tak stalo se i v případě, o kterém se hodlám zmíniti.

V českých čičežských kruzích známý kapelník pan R. vrátil se se svojí manželkou a jedním přítelcem po večerním koncertu z plezuské pivovarské zahrady domů. Vstoupili do káry, která je měla zavésti až na Blue Island ave. — Kára byla plná, proto zůstali na zadní plošině státi s několika cizinci. Cestou se kára vyprázdnovala a na předposlední stanici, kde hodlali naši krajané vystoupiti, byla uvnitř již úplně prázdná, jen na zadní plošině stáli ještě dva muži. V tom již koduktér

hlásil Blue Island ave., a naši přátelé vystoupili. První seskočil přítel manželů R., pak manželka p. R. Tu zazněl poplašný křik kapelníka, který, svíraje ruku jednoleh jež zbylých v káře mužů, táhl jej s plošinou na ulici. V ruce neznámého zableskly se zlaté hodinky, majetek to pana R. Krajan šťastně se zmocnil ukradených mu hodinek. Pokřikem krajanův slyhli se dav a obstoupil zloděje a jeho společníka a někdo telefonoval po patru. Voz plný modrokabátníků přijel, celá společnost nalozena a odvlečena na C. policejní stanici. Tam sepsán protokol, určena pro zloděje záruka a tím zatím vše odhyta. Krajané odešli se domů, a zloděj — také. Nakel se přítel, který ho vybaloval. Politická mašina byla v činnosti. Druhého dne bylo v X. policejním soudnici líčení Kapelník R. dostavil se se svým přítelcem, svědkem příhody. Obžalovaný přišel též se svým společníkem. Pod přísahou vypovídal krajan R., že chytil zloděje za ruku, když se vyzlábil na zadní plošině státi. Svědek krajanův svědčil, že viděl hodinky blysknouti se v ruce zloděje. Proti tomu vypovídal obla-

lovaný, že se krajana ani nedotkl, což potvrdil i jeho soudruh. Poněvadž bylo svědectví proti svědectví, nabídl p. R. dalšího svědka, svoji ženu. To bylo připuštěno a za půl hodiny se dostavila paní R. a svědčila totéž, co jejích přítel. Osud nad zlodějem měl býtí zpředčten, ale — stalo se jinak. Obžalovaný nabídl rovněž dalšího svědka, který mu měl do svědčtí nevinu. Soudce připustil i tohoto. Politická mašina byla dosud v činnosti, neboť jako na zavolanou dostavil se chlap takového vzezření, že odvážit se potkatí jej na osamělém místě bylo by hazardováním se životem, a tento člověk přísahou stvrdil, že nejen on stál na zadní plošině a obžalovaným a jeho kumpánem, ale v káře bylo prví ještě více lidí, kteří by byli museli vidět, kdyby se byl obžalovaný toho činu dopustil. Následkem tohoto svědectví byl zloděj propuštěn. V jednom případe tři krivé přísahy a státní zástupce nehanl přestem, aby byl zjednan pravdě průchod. Po líčení dosvědčil jsem se od svých záslučovědných do věci kollektív zpravodajů, že zloděj skutečně byl chráněn politickou mašinou.